

LOK 90 år

– Pelle & Feffe minns

2024 fyller LOK 90 år och för att fira klubbens långa historia blickar vi tillbaka på minnen från förr. I två delar berättar Pelle & Feffe om minnen från resor och tävlingar, allt från polisjakt och sura tårter till buss-mek på motorvägen.

Del 2.

Slarvfel

Förr fick man rita in banan själv efter starten. När man kom till starten fick man en karta och ofta fanns ett förslag på hur man skulle vika kartan så den passade in i kartfodralet. Efter start fick man springa en bit till ett kartplank och leta reda på sin bana som man sedan ritade in. Jag var ofta rätt snabb med inritningen och vid ett tillfälle (1965) stod han som startade 1 min före mig kvar och ritade så jag stressade på inritningen och var klar nästan samtidigt som han. Det var en IFK kille, som jag kände, så jag hängde på honom. Efter 2:a kontrollen tog han ett annat vägval än jag tänkt men jag hängde på. Efter ett tag kom vi till en kontroll och han stämplade där. Inget stämde för mig förutom kodsiffran. Då förstod jag att i min iver glömt rita in den. Resten av banan orienterade jag själv.

Nyhet som blev en flop

Lösa definitioner kom i mitten av 90-talet. På Dalatouren var det premiär för detta. Det var lite regnigt den första dagen och vid starten fanns definitionerna i små plastfickor. Eftersom det var regnigt blev de fuktiga och det var svårt att bara få med sig en lapp. Det blev lite kaos vid starten för arrangören då definitionerna tog slut för de sist startande. De försökte leta bland andra klasser med samma bana. Flera fick springa utan definition. Till resten av touren hade det tryckts upp bra många fler definitioner än startande.

Elfel

Vid arrangemang är det numera ett krav på att ha el och att den fungerar. På 43-kavlen ett år var det långt från stolpen med el i och TC. Utmed sträckan fanns också nerfarten till campingen. För att säkerställa att kabeln skulle ligga kvar på marken förankrades den. Strax innan starten ropades det på hjälp från markan. När de startade en kaffebryggare smällde det till och det rök om den. Vi såg även att belysningen i tältet lyste kraftigare än vanligt. De fick ta ett bräke i markan och felsökning genomfördes. Det framkom då att en husvagn som körde ner på campingen hade med främre stödhjulet tagit med sig elkabeln. Som tur var gick inte kabeln av utan kabeländarna hade slitits ur stiftan som de var fästa i. En LOK medlem hade lagt kabeln genom att skruva fast kabeländarna i stiftan igen. När vi kom dit visade det sig att han kopplat fel. Han hade bytt plats på en fas och jorden. Detta innebar att markan hade 2 faser i dvs 380 v och det tålde inte kaffebryggaren. Felet åtgärdades enkelt.

Borttappat plånbok

Vid en bussresa till Norge stannade vi på Esso Motorhotell i Karlstad för att äta. När alla var klara fortsatte resan. Man fick åka tillbaka mot Örebro hållet för att komma ut på motorvägen. Efter en stund upptäckte en, vi kan kalla honom Börje, att han glömt sin plånbok på matstället. Bussen var då på motorvägen mitt emot matstället så i stället för att åka till en avfart och tillbaka skulle det vara snabbare om Börje

sprang över och hämtade sin plånbok. Chauffören stannade på motorvägen, vilket är förbjudet, och gick ut och öppnade motorluckan bak på bussen. Där stod han och låtsades laga motorn tills Börje kom tillbaka.

Trasig SI-pinne

När 43-kavlen arrangerades ihop med Finspångs SOK kom en finsk löpare i mål och vid avläsningen hade han bara överdelen kvar av sin SI-pinne, nedre delen med chipet saknades. Han blev då diskad trots att han med glöd sa att han tagit alla kontroller. Vi sa till honom att eftersom han inte kunde bevisa det kvarstod felstämplingen. Stenis gick och funderade på det inträffade och kom ihåg att det var många lag som stämplade samtidigt vid sista kontrollen. Han gick då ner till sista kontrollen och i en av SI-enheterna låg rester av en SI-pinne. Efter lite pillande fick ha upp den och gick till avläsningen med den. Det visade sig att det var underdelen till finnens SI-pinne. Därmed godkändes hans stämplingar drygt 10 min efter växling. Han fick i resultatlistan drygt 10 min för dålig tid men det påverkade inte laget då den han skickat ut på nästa sträcka fick motsvande för bra tid.

Tiomila köer

Det har varit problem med att det blivit kö vid kontrollstämplingar då vi använde stiftsklämmor. För att stämpla måste du föra in kartan så rätt ruta på stämpelkortet hamnar under stiften. Det blir svårt när det är trångt med många löpare som knuffas och vill stämpla. 1971 i Bogesund, gjordes det ett försök med papperspolletter som "bara" skulle läggas i en hink med hål i locket. Det föll inte bra ut. Jag hade en liten sänka som kontroll och täten bommade. När de rättade till felet och vände såg de bakomvarande det och det genades mer och mer. Jag tordes inte gå in i sänkan för det var fullt slagsmål. Det låg redan polletter vid ingången till sänkan så jag slängde min där. Vid en annan kontroll var hinken sönder trampad och papperspolletterna låg över allt.

Innan det blev gafflingar på Tiomila inträffade det att det blev köer vid målet. Ett år, Riala 1971, var det till och med så att många fick stå i kö, vissa i flera minuter. Gafflingarna löste det mesta av problemet.

Första liverapporten på Kavle-43

1984 vid den tredje 43-kavlen kom idén att köra liverapporter från skogen. Under tävlingen användes radioapparater från polisen. De hade en räckvidd på max 1 km. Det skickade ut en man med polisradio till näst sista kontrollen på första sträckan som var natt och det var en liten sänka. Speakern fick också en radio och tanken var att hålla mikrofonen mot radions högtalare så ljudet gick ut i högtalarna på arenan. När han i skogen såg skenet från löparna la man ljud ut i högtalarna. Han rapporterade – jag sitter i skogen vid näst sista och jag ser skenet från löparna som är på hit. Nu ser jag 3, 4 lysen nej det är fler oj det kommer många aj- oh -hjälp. Sedan blev det tyst. Det var drygt 50 löpare som kommit och han satt fast inne i sänkan och blev översprungen. Det var en lärdom som tog med oss på när vi valde kontroller vid senare kavlar.

Nya regler stämpling

I slutet av tiden då vi använde stiftsklämmor kom SOFT med nya direktiv för hur stämpling skulle ske. Om man inte hade alla sina stämplingar inom rätt ruta blev man diskad. Det blev ett väldigt liv om detta. Folk blev diskade när de haft 10-12 kontroller och vid en kontroll fått ett stiftshål att hamna precis utanför rutan. Vad SOFT glömde att förklara var att främst eliten stämplade hur som helst på startkortet och ibland även på plastfickan. Detta ledde till att arrangörerna fick leta efter stämplingarna. Efterhand så kom praxis att man inte skulle vara så strikta. Tack för de elektroniska systemen.

Pelle & Feffe